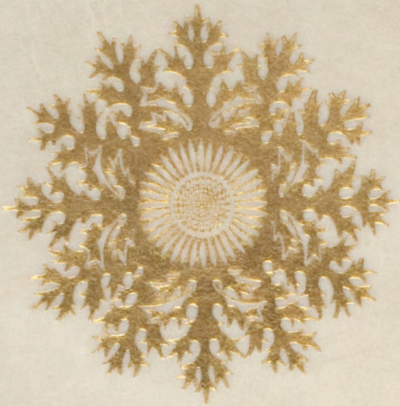

165

NIET UITLEENEN

KONINKLIJKE BIBLIOTHEEK

0334 7793

a

1619
/ B

KW 165 D1

CHEOPS
door
J. H. LEOPOLD

1916

CHEOPS

NA ZIJN ONTVANGST,
na te zijn opgenomen
in de doorluchte drom-
men en den stoet
der smetteloos verzeenen, die dreven

door alle hemelen, het groot gevolg,
dat vergezelt en toch is ver gebleven
en nimmer naderde de onontwijde
Openenden, de Hooge Heerschers, Zij,
achter wier slippen en wier laatste tred
toesloeg een bliksemend verschiet; te midden
der strengeling, het menigvuldig winden,
dat afliep in een rulle effening
of krimpand zich in eigen krinkelbocht
verstrikte, wisselende in een rythme
van heffingen, die naar het zenith klommen,
van zinkingen, waarin werd uitgevierd
het diepste zwichten; in den breeden sleep,
die omvoer door de ruimten en de verten
aantafte en veegde al de banen door
des ongemetenen, in deze weidsche vlucht
de koning CHEOPS. ¶ Stil in zijnen zin
en wachtende had hij zich toegevoegd
en ingeschikt en zich terecht gevonden
in deze nieuwe orde, het zich richten

naar anderen en de ontwende plicht
van zich te minderen, terug te dringen
den eigen scherpen wil, het gaan begeven
verdwenen in de menigte, het deelen
in dezen ijver en afhankelijkheid
der velen en het zijnen dienst verrichten
als begeleider en als wegtrawant.

EN mede ging hij met den ommegang
den eeuwigen, den in geen tijd geboren,
die heenstreek door den weergaloozen luister
der hemelcreatures, door de zalen,
de leege hoven, die in doodsche nacht
zoo roerloos en zoo strak geopend waren
en uitgezet, alsof zij allen stonden
onder één hooge koepeling, een dak,
dat werd getild op fonkelend gebint
van stalen flitsen; dan de donkerten
de ruig gevulde, waar het wereldstof
aanvankelijk gestrooid en zwevend was
in doffen stilstand of al aangevat
door plotseling bezinken schoksgewijs
bijeën liep en ging vloeien in gebogen
bedding, die ijlings tot een ronden kolk,
een boezem werd, een in zich opgesloten
holte, een kom opzwellende ten boorde
en eindelijk een volle moederschoot,
wier zwoegende arbeid, wier bedwongen nooden
en zware spanning klimmend was, totdat

ontzinde drift, razende werveling
geboorten werden, waaraan jong ontsprongen
glanzende lichamen, sprankelend ontdaan
van alle hulselen, onaangerand,
dartel en blank en nieuw van het gestoelte.

DAN door den samenhang en het verband,
den onontkomen dwang eerlang gesslagen
om het geschapene, waar alle kracht
zijn gansch bestand uitgaf in den balans
met anderen en eerst de volle brand
der elementen was, waar midden in
de onvoldongen worsteling, de wild
verwongen poel, de woedende beroering
van bulderende zonnen was, daarneven
kringende manen en een blauwe schijn
dreef van hun wezen af en hun bewegen
natalmende; en rondom was het wenken,
de stille polslag en het snikkend licht
der enkelsterren, die hun labyrinth
van kronkelwegen en van bonte paden
bewandelden, eenzaam en ongestoord
omdolende; in hunne losse strengels
met vasten trek gezet het grootsche plan
van het planetenkoor, dat kwam geloopt
op ééne evenaar, der lichten elk
in eigen sfeer gehangen; aan het uiterst
de tintelmist, de millioenen zwermen,
die uitgestort over het firmament

gesslingerd lagen als een byssusfluier,
een veege doek, een rag, waardoor bijwijlen
ruige kometen, spattend metoor,
gesteente stoof, dat daverend van vaart
uit blinde verten aankwam, langzaam werd,
vertraagde, kenterde om eigen kern,
uitschietend dan langs parallellen loop
ging boren door het bodemlooze, voort
door de verlorene æonen stroomend,
een stout vertrek, een pralend schoon verlies.

EN andere en andere verblijven
en werelden naar and'ren zin gezet
en allen het gedrag der onderdeelen,
de wenteling, de vlechting van hun loop,
en zwenken, kruisen en verward krioelen
gemakkelijk en met gelaten hand
besturend naar een smarteloos geboren,
uit eigen wezen voortgekomen wet.

EN dan na al de pracht der myriaden,
de gouden bollen rollend door den laan
der sombere æther, al de oppertrots
van dit onvergelykelijke, na bevamen
van 's hemels gansche diepte en alom
bevonden onrust en verlaten zwoegen
en woestenij en barre ledigheid . . . .
dan ging de ziel des ouden Pharaohs
zich gaarne wenden, zonderde zich af
en keerde zich tot het vertrouwdere, het ginds

beschenen oeverland, de vale zoom
der wildernis en wat daar opgericht,
de schemerende spits, waarop het licht
in schichten afbrak, en de glinsterwanden,
waar het gekeatst als op een strak metaal
versplinterd schitterde, de zijden zuiver
afgepolijst en effen blank geslepen
de driehoekvlakken met hun hemelglans,
die was gevloten alle naden over,
vier flanken afgaand, machtig neergezet
op zware basis en aan hunnen kant
en samenkomst wijdstandig uitgespalkt
de rechte ribben, scherp en schartenloos;
gestalte, zoo bezonnen en doordacht,
van zulk een eendracht en een samenhang
en innerlijk verband, of zij ontstond
uit ééne oorzaak, dat zij leek ontsprongen
uit ééne spanning, die het al bedong,
dat het daar veilig op de vlakke zat
als een kristal, een zout, dat afgezet
op dezen bodem werd en grijs gestolten
zijn overoud figuur verhief, zijn bouw
uit 's werelds voortijd van tesaamgeschoten
bundels om hunnen pool als eerst begin
van zoekende eenheid en afzondering,
levende vorm, die ongeschonden toonde
zijn held' ren tempel en zijn onontfloten
binnenste woon en geheimzinnigheid.

ZOO dit groot monument, dit uitgekozen
koninklijk gloriestuk en pronkkleinoed,
de rijke rotsklomp, kantig en behouwen
als een gekloofd juweel, de bergkolos,
die droomende onder het marmerpantser
de leden rekt, de torenstapeling
van duizenden op duizenden getild
door honderdduizenden, getuigenis
van onbedwongen almacht uitgevierd
tot zwijmelhoogte, van een fel bewind,
dat zijn vermeten en zijn netten wierp
over de nameloozen, den verloren
tot ondergang gedoemden drom, gebukt
over hun donk're moeite en zweet, het hoofd
zuchtend en trillende het harde pogen
in handen en gerei, tesaamgeschoold
tot hunnen taak den bange en als lood
lag doodelijk op de bekommerden
de doffe wil, het onverwikt gebod
van den ver tronende, meedogenlooze,
van hem, den eigenzinnigen despoot.

EN langzaam en met rustige voldoening
en koele rijkdom van tevredenheid
toeft hier de grijze sobere, beschouwt
de nauwgesloten voegen, onderzoekt
de richtigheid van stand der plinten, waart
over het kostbaar glanzen heen en keurt
den dichten steen, de donzen korreling

onder het glazig spiegelvlak en koestert
dit welverzorgde; dan den sluitsteen langs,
den gang der grove blokken, de gewelven
gedakt met scherpen nok, de galerijen,
den doolweg, de versperringen voorbij
sluipt hij al mijmerend en naar de grafzaal
is nu zijn trachten, naar de sarcophaag,
den loggen stander met den diepen schoot,
de rijke doodswieg, zonder breuk gehold
in purperiaispis, dan het zwart gevlamd,
geel cederhout, de kostelijke strooken
van de lavendelzwachtels en ten slot
de vorstelijke mummie; om de ranke,
gestrekte leden en den zuiv' ren schoot
glanzend en zwart de pezen, overstrooid
met kamfer, gaaf en onverdord de huid
en der gewrichten knoop, het hooge hoofd
gemaskerd onder goudblad, dat gedeukt
en dungeplet ligt op het ongeslonken
stoute profiel; om stroeve vingeren
een groen juweel, vier diepe bloedrobijnen
zijn fonkelende. ¶ Aan den wand rondom
een stomme schare, wachtende onderdanen,
dralende grooten van het hof, een haag,
een arenveld van rijzende gestalten,
norsche figuren, donker opgestoken
uit wisseling van lijfgoed, zilervloeiend
kabbelend linnen of de strakke vlaag

van ongekrookt katoen, dat witverblindend en prachtig afwoei van den somb'ren gloed der lichamen of broederlijk gevoelde, zoete beschutting van omhullende ruime gepluisde mantels; na elkaar in slanken gang en lenig aangetreden als herten in het bosch de trantelftoet der bloote voeten, de gestulpte teenen, de enkels en hun cirkeling; ten hoofde en voor het zijdelingsche aangezicht het heilig letterschrift, de oud gevormde begroetingen, het statig woordental der machtsverkondigingen, opgesomd in vroom zichzelf herhalen, het uitvoerig loffpreken en de stamelende reeks van rijke namen en verheven roem des godenzoons. — Ook deze schildering volgt nu de oude, vestigt zijnen zin op haar bestand en laat zijn aandacht dolen allengs; hij is geboeid door de symbolen van het voormalige en hij hangt er in.

EXPLICIT CHEOPS

VOOR DE ZILVERDISTEL
TE 'S-GRAVENHAGE IS DIT BOEK VAN
CHEOPS OP DE EIGEN-PERS GEDRUKT
DOOR J.F. VAN ROYEN ALSEERSTE VOOR
DE VEREENIGING DER VYFTIG

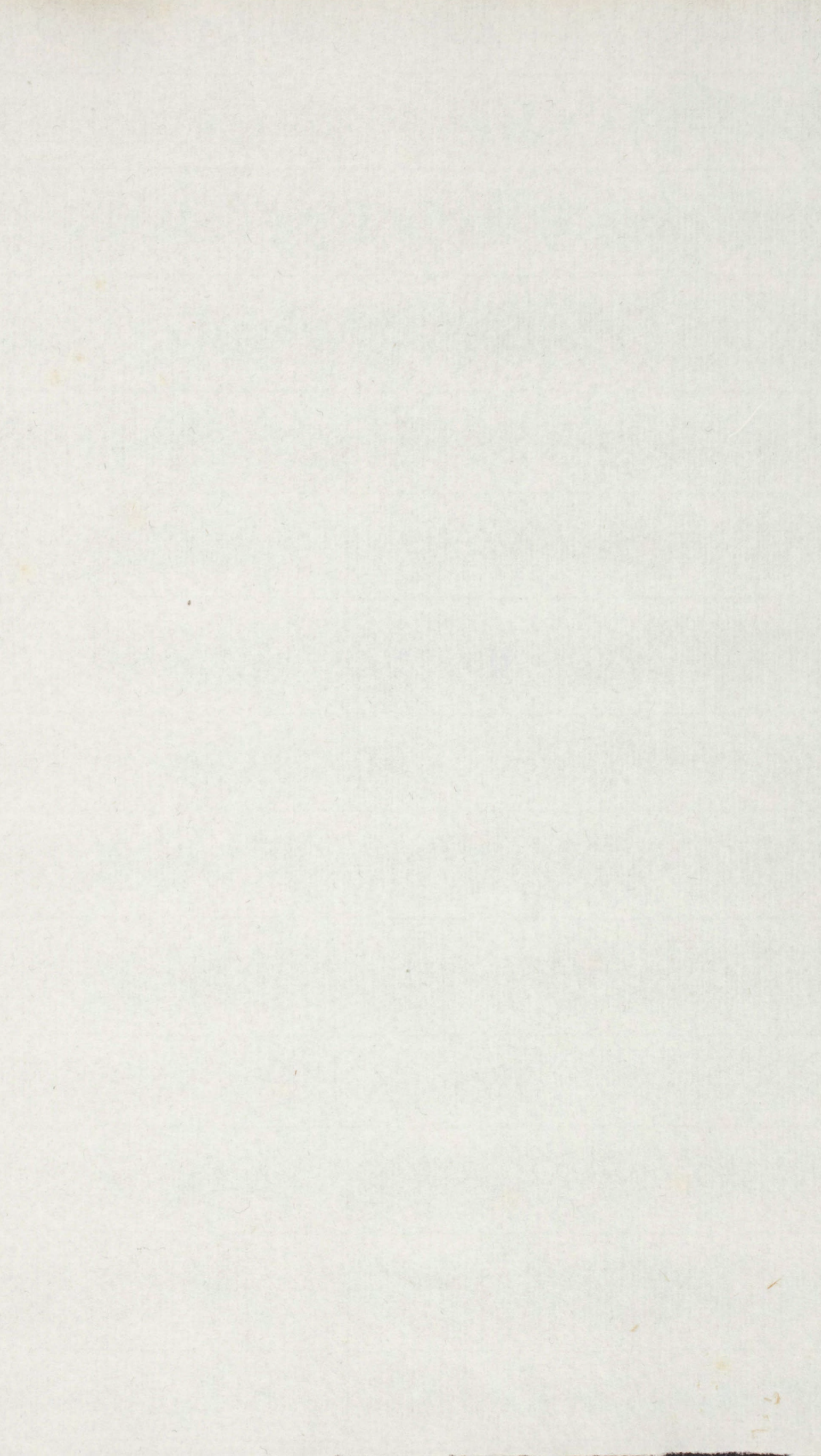
¶ Er zijn vijftig exemplaren genummerd 1-50; de nummers 1-xx blijven ter beschikking van De Zilverdistel.

'S-GRAVENHAGE 43 BOETZELAERLAAN
JULI MCMXVI

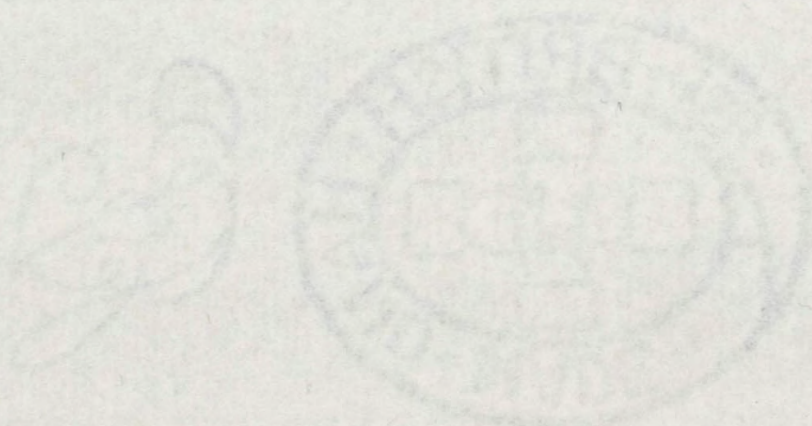

nr 13

Dit exemplaar is gedrukt voor
DE KONINKLIJKE BIBLIOTHEEK
te 's-Gravenhage

DE KONINKLIJKE BIBLIOTHEEK
te 's-Gravenhage
Dit exemplaar is gedrukt voor

... ET INEXPUGNABILE SECLUM

